

ת"פ 28466/10/14 - מדינת ישראל נגד ילנה מויסיינקו

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון
ת"פ 28466-10-14 מדינת ישראל נ' מויסיינקו

בפני בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ילנה מויסיינקו

הנאשמת

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בכתב אישום מתוקן המייחס לה עבירה של גניבה בידי עובד ממעביד, עבירה בניגוד לסעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום הנאשמת הועסקה כרואת חשבון בבית העסק "חשמל כהן" במשך 16 חודשים. במסגרת תפקידה הפקידה את הפיקדון היומי של העסק בבנק. בין המועדים 2.3.14-15.5.14, בשמונה הזדמנויות שונות, גנבה הנאשמת כספים ממעבידה, בכך שלא הפקידה את מלוא סכומי הפיקדון שנמסרו לה להפקדה, אלא רק חלק מהם. שווי הגניבה הסתכם ב-8,927 ₪.

הסדר הטיעון

2. ביום 13.07.16 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשמת תודה בכתב אישום מתוקן ותורשע בו. הוסכם כי הנאשמת תופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר. המאשימה תגביל עצמה לענישה של 6 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס בסך 2,000 ₪, התחייבות ופיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪ ואילו ההגנה תעתור להימנע מהרשעה, תסכים לפיצוי 5000 ₪, אך לא לקנס.

תסקירי שירות המבחן וחוות דעת הממונה

3. בתסקיר מיום 5.2.17 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשמת. שירות המבחן ציין כי הרקע לביצוע העבירה, לדברי הנאשמת הוא מצב כלכלי קשה עקב חובות שהותיר לה הגרוש, שאף לא משלם

מזונות. דירתה עוקלה.

שירות המבחן ציין כי הנאשמת לא לוקחת אחריות על ביצוע העבירה וחשה תחושות קורבנות. שירות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות, בפרט לאור עמדתה של הנאשמת השוללת דפוסי חשיבה והתנהגות מכשילים ושוללת כל צורך בהליך טיפולי. לאור האמור נמנע שירות המבחן מהמלצה בעניינה. שירות המבחן לא ראה הצדקה להורות על ביטול ההרשעה.

4. בתסקיר מיום 15.5.17 ציין שירות המבחן כי הנאשמת לקחה אחריות על העבירה וציינה כי הרקע לכך היה הלנת שכרה והפרות חוזרות של זכויותיה על ידי מעבידה, ובשל מצבה הכלכלי הקשה. הנאשמת חזרה ושללה דפוסי התנהגות מכשילים ושללה כל צורך להשתלב במסגרת טיפולית. על כן שירות המבחן שוב נמנע מהמלצה טיפולית והמליץ על עונש מוחשי ומרתיע בדמות מאסר בעבודות שירות.

5. בתסקיר מיום 27.12.17 ציין שירות המבחן כי הנאשמת ביטאה רצון ונכונות להשתלב בקבוצה טיפולית לנשים עוברות חוק. שירות המבחן המליץ על העמדת הנאשמת במבחן וכן על ענישה חינוכית בדמות של"צ, לצד מאסר על תנאי והתחייבות כעונשים מרתיעים.

6. בחוות דעת של הממונה על עבודות השירות מיום 14.6.17 ו- 18.9.17 קבע הממונה על עבודות שירות כי הנאשמת אינה כשירה לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות וזאת לאור מצבה הנפשי של הנאשמת, פגיעה בסדר יום וקושי לישון בלילות.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה הגישה לבית המשפט את הרשעתה הקודמת של הנאשמת, הפנתה למסוכנות להישנות העבירה כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, לדבריה העבירה בוצעה בתחום, תוך ניצול מעבידה ומתוך כפיות טובה. ב"כ המאשימה הציגה פסיקה התומכת בטיעוניה ועתרה להטיל על הנאשמת את הרף העליון של ההסדר שהוצג, קרי- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס בסך 2,000 ₪, התחייבות, ופיצוי בסך 5,000 ₪.

8. ב"כ הנאשמת ביקשה לבטל הרשעת הנאשמת. לדבריה מדובר ברף התחתון של חומרת העבירה, בגניבה שהסתכמה ב- 9000 ₪. לדבריה עצם ניהול ההליך היווה גורם מרתיע, בעקבותיו הפסיקה הנאשמת לעבוד במקצועה ועבדה בעבודות נקיין. ב"כ הנאשמת הפנתה לנסיבות חייה הקשות של הנאשמת, לעובדה שגידלה לבד את בנה וכיום תומכת באם חולה. לדבריה העבירה בוצעה על רקע הלנת שכרה. עוד טענה כי הנאשמת הוטרה מינית על ידי אבי המתלונן ואף הוגשה תלונה במטרה. ב"כ הנאשמת הגישה מסמכים המלמדים על מצבה הכלכלי הקשה, על התלונה שהוגשה, על החוב כלי הנאשמת. ב"כ הנאשמת הצביעה על חלוף הזמן, 3 שנים מביצוע העבירה וביקשה לבטל הרשעת הנאשמת או לכל היותר לגזור את עונשה למאסר מותנה.

9. הנאשמת ביקשה לומר דברים. הביעה צער על המעשים, הסבירה את הנסיבות שהובילו לכך, החובות הכבדים בהם שקועה, נאלצה לעבוד 3 עבודות, 7 ימים בשבוע. תיארה את הקושי הכרוך בטיפול באימה החולה וללא סיוע. לדבריה כיום עובדת בעבודות שלא כרוכות בגישה לכסף, אלא רק עם ניירות. כיום עובדת בטיפול בקשישים.

דין

מתחם העונש הולם

10. כתב האישום מתאר גניבות אשר בוצעו באופן דומה בסמיכות זמנים ומאותו מעביד ומשכך יש לראותן כאירוע אחד ויקבע מתחם עונש הולם אחד לכלל האירוע.

11. **הערך המוגן** הנפגע בעבירה של גניבה ממעביד הוא הגנה על רכושו של אדם והגנה על אמון מעביד בעובדו.

12. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הבינוני, הנאשמת ניצלה את האמון שניתן בה ובמשך כחודשיים וחצי גנבה ממעבידה סכומי כסף שונים, גניבה שהצטברה לסך של 8,927 ₪.

13. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לכך שהגניבה התפרסה על פני כ- חודשיים וחצי, ב- 8 הזדמנויות שונות, לאחר שהנאשמת עבדה במקום עבודתה כשנה וארבעה חודשים. נתתי דעתי לכך שהגניבות בוצעו בתחכום ותוך ניצול מעמדה בעסק, באופן שהנאשמת קיבלה במסגרת עבודתה את הפיקדונות לצורך הפקדתם בבנק ושלשלה לכיסה חלק מהפיקדונות. לקחתי בחשבון את דברי הנאשמת כי העבירות בוצעו על רקע הלנת שכרה במקום העבודה ועל רקע יחס אישי קשה שכלל, לדבריה, הטרדה מינית.

14. באשר לשיקולי הענישה בעבירה של גניבה בידי עובד ראו בע"פ 3587/12 **דדון נגד מדינת ישראל**, שם דובר בעובדת שגנבה כספים ממעבידה:

"בית משפט זה עמד לא אחת על כך שיש ליתן משקל רב לשיקול ההרתעת, תוך מתן משקל מופחת לנסיבות אישיות, במסגרת שיקולי הענישה בעבירות "כלכליות" אשר מבוצעות עבור בצע כסף ואשר כוללות שליחת יד לכספי המעביד או לכספי הציבור, על מנת ליידע עבריינים פוטנציאליים כי "הסיכון גובר על הסיכוי".

ראו גם דבריו של בית המשפט המחוזי בע"פ (ת"א) 72220/04 **מדינת ישראל נ' כהנים מרדכי**:

"אפשר וצריך לדרוש ממעסיק שינקוט אמצעי הגנה מרביים כדי לשמור על רכושו, כנגד גנבים "מן החוץ" - אך קשה אם לא בלתי אפשרי, להתגונן מראש כנגד עובד "מבפנים", שבתוקף תפקידו ומכוח האימון שהמעביד רוחש לו - יש לו גישה טבעית לרכושו של המעביד. על כן, מתחייבת ענישה מחמירה ומרתיעה".

15. בחינת **מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות. ראו למשל:

- רע"פ 5540/15 **גאוי נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.8.15) - 8 חודשי מאסר (עובדתמשקבית גנבההמבקשת גנבה פנקסישיקיםוהשתמשהבמרמהב- 71 שיקים. רכשה מוצרים ושירותים בסךכוללשל 105,506 ₪).
- רע"פ 1960/15 **ברוקס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.3.15) - 8 חודשי מאסר (עובד בחברת לאחזקת מבנים קיבל 191 פעמים תשלומים בסכומים שונים מדיירים, הנפיק חשבוניות פיקטיביות וגנב ממעבידו סך כולל של 75,334 ₪).
- רע"פ 8360/11 **שפיגלר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.11.11) - 24 חודשי מאסר (כמנהלת כספים בסניף בטל"א גנבה 363,567 ₪ מכספי בטל"א)
- רע"פ 3153/10 **שבתשולי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.4.10) - 8 חודשי מאסר - (עובד במפעל תכשיטים כמלטש גנב בשלוש הזדמנויות שונות ממעבידו תכשיטי זהב בסכום כולל של 2,000 דולר)
- עפ"ג (י-ם) 6567-03-15 **כיוורק קריקוריאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.8.15) - מאסר על תנאי ו- 220 שעות של"צ (עובד בנק הדואר זייף בשתי הזדמנויות חתימות של 2 לקוחות וגנב מחשבונם סכום כולל של 3800 ₪. כמו כן גנב מקופת הבנק 520 דולר.)
- ע"פ (חיפה) 59265-01-15 **מדינת ישראל נ' אבו רוקן** (פורסם בנבו, 16.4.15) - 16 חודשי מאסר (כולל הפעלת מאסר על תנאי של 10 חודשים (עוזרת בית גנבה רכוש בשווי של 137,100 ש"ח שכלל תכשיטים וכסף מזומן).
- ע"פ (ת"א) 20466-10-14 **אילטוב נ' מדינת ישראל - 4 ח' ע"ש** (פורסם בנבו, 25.2.15), (קופאי בסופר גנב ממעבידו בסך של 10,000 ₪. על ידי ביצוע החזרים של מוצרים לחנות ונטילת הכסף).
- ע"פ (י-ם) 9725-02-14 **קורסיה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.3.14), 50 ימי מאסר בעבודות שירות (פקידה בלשכת הסחר גנבה ממעבידה סך של 66,499 ₪ שהתקבל מלקוחות).
- עפ"ג (י-ם) 11681-02-14 **חביב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.3.14) - 14 חודשי מאסר(נהגמשאיתבחברת הובלות גנב עשרותפעמיםחומרבינייןשבבעלותמעסיקתו בשווי של 150,000 ₪).
- עפ"ג 40674-04-13 **מדינת ישראל נ' קטש ואח'** (פורסם בנבו, 11.7.13) - מאסר על תנאי ו- 400 שעות של"צ (עובד מפעל בטחוני גנב מהמפעל, במהלך עבודתו, גרגרי זהב שנפלטו בעת היצור, בשווי כולל של 190,000 ₪).
- ע"פ (מח' י-ם) 4384-09-12 **שולם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.1.13) - מאסר על תנאי - (הנאשם קיבל עבור החברה בה עבד סכומי כסף בשלוש הזדמנויות, עבור הזמנת סחורה בסכום כולל של כ- 2,500 ש"ח, ולקח אותם אל כיסו).
- עפ"ג (ב"ש) 6704-09-09 **בלוסטוצקי נ' פרקליטות מחוז דרום-פלילי** (פורסם בנבו, 1.3.10) - 4 חודשי מאסר בעבודות שירות (קופאי בבנק גנב מקופת הבנק סכומי כסף שונים המסתכמים לסך של 35,000 ₪).
- עפ"ג (מרכז) 3452-04-15 **טמירוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.6.15), נדחה ערעורה של הנאשמת אשר נדונה ל- 45 ימי מאסר בעבודות שירות (עובדת משק בית גנבה טלפון סלולרי השייך למתלוננת. ועשתה בו שימוש בסך כולל של 5,233 ₪. הנאשמת צירפה תיק נוסף של גניבת כסף מזומן בסך

₪ 4,400 ממעבידה)

ת"פ (רמלה) 65993-11-15 **מדינת ישראל נ' דבח** (פורסם בנבו, 3.11.16). 3 חודשי מאסר בעבודות שירות (כספרית בחברת פוקס גנבה במשך 4 חודשים תווי קניה בשווי 60,000 ₪).

ת"פ (רמלה) 6716-08-14 **מדינת ישראל נ' ברוך** (פורסם בנבו, 18.1.16), מאסר על תנאי ושלצ בהיקף 320 שעות (עובד קו חלוקה גנב מוצרים בשווי 3242 ₪).

ת"פ (רמלה) 20266-09-13 **מדינת ישראל נ' לוי** - מאסר על תנאי ו- 300 שעות של"צ (עובדת משק בית גנבה תכשיטים מ- 3 בתים בהם עבדה - החזירה את מרבית הרכוש).

ת"פ (קג"ת) 25346-09-13 **מדינת ישראל נ' מגניה דרכון** - מאסר על תנאי ו- 300 שעות של"צ (הנאשמת עבדה 5 שנים כמטפלת של המתלוננת, קשישה בת 85, וגנבה מתיקה סך של 10,000 ₪).

ת"פ (קג"ת) 57719-11-12 **מדינת ישראל נ' דויטאשילי** (פורסם בנבו, 3.9.13) - 4 חודשי מאסר בעבודות שירות (עובד בחברת קייטרינג גנב מספר פעמים ארגזי בשר ממעבדו. באחת מהפעמים מכר אותם בסכום של 12,000 ₪).

ת"פ (אילת) 44417-07-12 **מדינת ישראל נ' פדידה** (פורסם בנבו, 4.2.15), 3 חודשי מאסר בעבודות שירות (פקידה במלון ביטלה הזמנות של לקוחות ונטלה לעצמה את כספי התמורה ששילמו אורחי המלון בסך 15,000 ₪).

ת"פ (נתניה) 4965-02-12 **מדינת ישראל נ' שושן** (פורסם בנבו, 6.2.13) - 6 חודשי מאסר בעבודות שירות (מחסנאי במרכול גנב מוצרים בשווי של כ-20,000 ₪).

ת"פ (חיפה) 31410-06-11 **מדינת ישראל נ' דויד** (פורסם בנבו, 14.9.11) - 6 חודשי מאסר בעבודות שירות (עובד בחברת שליחויות גנב חבילות דואר אשר הכילו מכשור אלקטרוני אשר ערכם הכולל עולה על 1,000 ₪).

ת"פ (ת"א) 2805-04-11 **מדינת ישראל נ' דוידוב** (פורסם בנבו, 28.11.11) - מאסר על תנאי - (גניבה ממעביד והונאה בכרטיס חיוב. הנאשמת עשתה שימוש בכרטיס האשראי של מעסיקתה במספר הזדמנויות וגנבה סכום של מספר אלפי שקלים).

ת"פ (רמלה) 55418-10-10 **מדינת ישראל נ' גל** (פורסם בנבו, 7.12.14) - מאסר על תנאי ושל"צ בהיקף 400 שעות (עובד "ילוו" גנב מקופת החנות כסף מזומן וכן מוצרים בשווי כולל של 12,000 ₪).

ת"פ (י-ם) 23813-09-10 **מדינת ישראל נ' גובראן** (פורסם בנבו, 16.1.12) - מאסר על תנאי ו- 300 שעות שלצ (הנאשם, מנהל סניף מקדונלדס ביטל במספר רב של הזדמנויות רישום של עסקאות ששולמו במזומן והקליד תחתן, באופן ידני, פרטים של כרטיסי חיוב של לקוחות אשר קנו במקום בעבר - סכום הגניבה הצטבר לסך של 48,780 ₪).

ת"פ (ת"א) 31945-01-10 **מדינת ישראל נ' גבר** (פורסם בנבו, 8.9.11) - מאסר על תנאי ומבחן

(עובדת ניקיון בסופר פארם גנבה 4300 ₪ מפדיון הסניף).

16. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לאירוע בנסיבותיו נע ממאסר מותנה ועד לשנת מאסר.

ביטול ההרשעה

17. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

ככל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת, בשל הצורך "להטביע חותם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).

עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

נטל לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים, מוטל על הנאשמת.

18. **יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשמת בדין.**

19. נסיבות ביצוע העבירה אינן קלות כלל, אין מדובר במעידה חד פעמית או רגעית, מדובר במסכת גניבות שנפרסה על פני תקופה של כחודשיים וחצי, בשמונה הזדמנויות, תוך ניצול מעמדה של הנאשמת כרואת חשבון בעסק. הנאשמת שלשלה לכיסה סכומי כסף שהייתה צריכה להפקיד בחשבון המעביד.

20. זאת ועוד, הנאשמת לא עמדה בנטל המוטל עליה לשכנע כי הרשעה תפגע פגיעה קשה בשיקומה. כאמור הנאשמת לא עברה כל הליך טיפולי.

21. בעניינה של הנאשמת הנטל הרובץ לפתחה הוא כפול ומכופל בשים לב שלחובתה הרשעה קודמת, בגין עבירת זיוף ושימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר. אם הכלל הוא כי ביטול הרשעה יעשה במקרים חריגים ויוצאי דופן, הרי שביטול הרשעה למי שכבר הורשע הוא חריג שבחריג שבחריגים, ואינו מתקיים בעניינה של הנאשמת.

22. שירות המבחן עצמו התרשם כי אין הצדקה לבטל הרשעת הנאשמת בדין.

23. לאור האמור, הרשעתה של הנאשמת תישאר בעינה.

גזירת עונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם

24. לא מצאתי הצדקה לחרוג לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

25. בבואי לגזור את עונשה של הנאשמת לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- זקפתי לזכותה של הנאשמת את העובדה שבחרה לקחת אחריות ולהודות על מעשיה בהזדמנות ראשונה.
- לא נתתי משקל להרשעתה הקודמת של הנאשמת לאור התיישנותה.
- לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשמת, את דבריה כי יכול וכתוצאה מההרשעה תוגבל יכולת התעסוקה שלה בעתיד ותיפגע הכנסתה.
- לקחתי בחשבון את נסיבותיה האישיות של הנאשמת, כפי שהוצגו בתסקיר, את היותה תומכת באם חולנית ונעדרת תמיכה, את קשיי השפה, את מצוקתה הכלכלית הקשה, שבגינה נאלצת לעבוד במספר עבודות במקביל.
- לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי קיימת מסוכנות להישנות עבירות, וכי הנאשמת הביעה רצון ונכונות לשתף פעולה בהליך טיפולי דבר שיגביר את מודעותה לדפוסי התנהגותה המכשילים ויקנה לה כלים להתמודד במצבי משבר.
- לקחתי בחשבון את המלצתו העונשית של שירות המבחן להעמיד הנאשמת במבחן, להטיל צו של"צ וענישה מותנית.
- לקחתי בחשבון את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה (למעלה מ- 3 וחצי שנים).
- לקחתי בחשבון את שיקול הרתעת היחיד בגדרו של המתחם.

26. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי הצדקה לגזור את עונשה של הנאשמת ברף התחתון של מתחם העונש ההולם מבחינת רכיב המאסר. תמהיל הענישה יכלול רכיבים נוספים שיהיה בהם כדי לאזן את העונש.

27. לאור האמור, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. הנני מטילה על הנאשמת צו מבחן וזאת למשך שנה. הנאשמת תימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. במסגרת המבחן תשולב הנאשמת בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת.

הנאשמת מוזהרת כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליה עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשעה, במקום צו המבחן.

ב. הנני מטילה על הנאשמת צו לביצוע 180 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה. השל"צ יבוצע ב"בית הדר", בית חולים שיקומי סיעודי באשדוד בתחום של מזכירות כללית, בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שירות המבחן.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שרות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הנאשמת מוזהרת כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליה עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשעה, במקום צו השל"צ.

ג. מאסר מותנה בן 5 חודשים למשך 3 שנים, שהנאשמת לא תעבור כל עבירת רכוש.

ד. פיצוי בסך 5,000 ש"ח למתלונן יעקב כהן, עד תביעה 1.

הפיצוי ישולם ב- 15 תשלומים רצופים ושווים החל מיום 1.3.18.

ה. קנס בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם לא יאוחר מיום 1.6.19.

כל תשלום יזקף ראשית לכל על חשבון הפיצוי.

ו. הנאשמת תחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירת רכוש והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא תחתום הנאשמת כאמור, תיאסר למשך 15 יום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

מוצגים יושמדו

ניתנה והודעה היום ט"ז טבת תשע"ח, 03/01/2018 במעמד הנוכחים.